

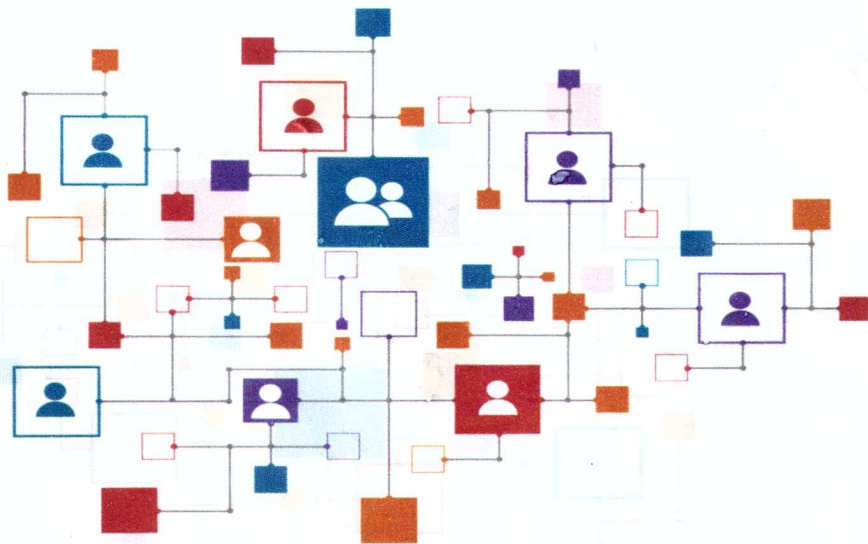

แผนพัฒนาท้องถิ่น

ฉบับที่ ๒

(พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑-๑๖

- (๑) ด้านกายภาพ
- (๒) ด้านการเมือง/การปกครอง
- (๓) ประชากร
- (๔) สภาพทางสังคม
- (๕) ระบบบริการพื้นฐาน
- (๖) ระบบเศรษฐกิจ
- (๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม
- (๘) ทรัพยากรธรรมชาติ
- (๙) อื่น ๆ (ถ้ามีระบุด้วย)

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๗-๔๘

- (๑) ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค
- (๒) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๓) การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๔๙-๑๔๐

- (๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน
- (๒) บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑๔๑-๑๕๒

- (๑) การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
- (๒) การติดตามและประเมินผลโครงการ
- (๓) สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น
- (๔) ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

คำนำ

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ แผนพัฒนาท้องถิ่น กรุงเทพมหานคร องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้ ชักซ้อมแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แจ้างตาม หนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ และ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ให้เป็นไปตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่ แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๑๗ โดยให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นใน เขตจังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา ภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals; SDGs) โดยในการจัดทำประชาคมท้องถิ่น ให้ดำเนินการตามหลักการ บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ตามเค้าโครงการแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ทบทวน ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ ฉบับนี้ จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและ ตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสืออย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

งานยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
มีนาคม ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ เป็นหนึ่งใน ๑๔ องค์การบริหารส่วนตำบลของอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม เป็นตำบลที่เขตพื้นที่ติดเขตจังหวัดสุรินทร์และมีระยะทางห่างจากที่ว่าการอำเภอยักษ์ภูมิพิสัย ประมาณ ๒ กิโลเมตร (มีแผนที่ประกอบ)

สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

ปัจจุบันเป็น อบต.ขนาดกลาง องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

ตั้งอยู่ที่ เลขที่ ๑๕๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลเมืองเสือ อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

โทร. ๐ ๔๓๗๙ ๐๗๙๙

โทรสาร ๐ ๔๓๗๙ ๑๓๑๕

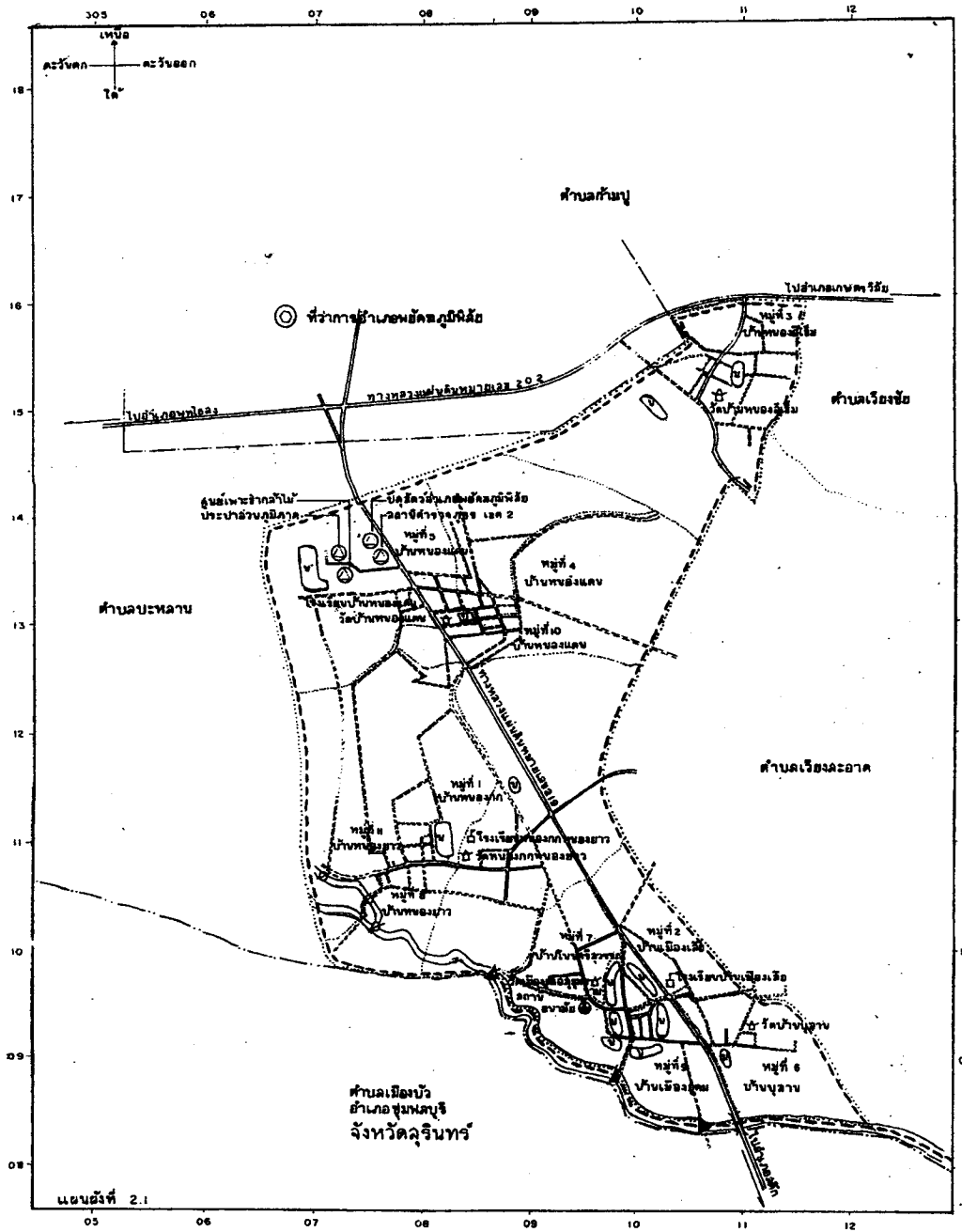
website: Muangsua.go.th/

อาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศใต้	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงชัยและ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลปะหลาน อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

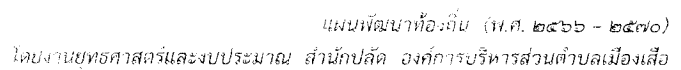
แผนผังการบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครราชสีมา

0 0.5 1 2 3 4 กิโลเมตร

- ๑ ที่ว่าการอำเภอ
- ๒ สถานีตำรวจ
- ๓ สถานีอนามัย
- ๔ โรงเรียน วิทยาลัย
- ๕ วัด สถานสงฆ์
- ๖ หนอง

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ
คณะกรรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบลุ่ม ซึ่งจะลาดเอียงมีลำห้วยพลับพลาไหลผ่าน โดยปกติมีน้ำขังตลอดปี

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ มีพื้นที่โดยประมาณ ๑๙.๑๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ประมาณ ๑๒,๔๑๕ ไร่

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะภูมิอากาศแบบร้อนชื้นสลับร้อนแห้งแล้งหรือฝนเมืองร้อนเฉพาะฤดู เพราะเป็นลักษณะอากาศแบบภาคพื้นทวีป

มี ๓ ฤดู คือ ฤดูฝน ฤดูหนาวและฤดูร้อน

ฤดูฝน เริ่มประมาณปลายเดือนพฤษภาคมหรือต้นเดือนมิถุนายนและไปสิ้นสุดในเดือนตุลาคม ฝนที่ได้รับส่วนใหญ่เป็นฝนที่มากับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และ จากพายุดีเปรสชันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมักเกิดปัญหาฝนทิ้งช่วง โดยเฉพาะในปีที่ฝนเริ่มเร็วฝนอาจหยุดไประยะหนึ่งซึ่งจะทำให้พืชผลเสียหาย

ฤดูหนาว เริ่มประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ เดือนตุลาคมเป็นระยะเปลี่ยนฤดูจากฤดูฝนมาเป็นฤดูหนาว มวลอากาศเย็นหรือ ลมความกดอากาศสูงจาก ประเทศจีนเริ่มแผ่ลงมาปกคลุมโดยทั่วไป ซึ่งได้นำความเย็นและแห้งแล้งมาลงสู่พื้นที่ส่วนใหญ่ ทำให้อุณหภูมิค่อย ๆ ลดลง

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนพฤษภาคม เริ่มได้รับลมตะวันออกเฉียงใต้จากทะเลจีนใต้และจากอ่าวไทย แต่เนื่องจากอยู่ห่างไกลทะเล อุณหภูมิจึงสูงโดยทั่วไปและแห้งแล้ง

๑.๔ ลักษณะของดิน

หินเปลือกโลกส่วนใหญ่เป็นหินทราย ซึ่งเมื่อสลายตัวจะเป็นดินทรายที่ขาดความอุดมสมบูรณ์และไม่เก็บน้ำ ทำให้เกิดปัญหาความแห้งแล้ง ดินส่วนใหญ่เป็นดินลานตะกอนน้ำระดับกลางและสูง พบตามภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่น เป็นดินสีเทา เนื้อดินละเอียดปานกลางจนถึงหยาบมาก บางแห่งพบเส้นกรวดลูกรังอยู่ ตอนล่าง มีปฏิกิริยาเป็นกรด ส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกพืชไร่หรือพื้นที่เป็นป่าไม้

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่สามารถใช้ประโยชน์ได้ คือ

- น้ำบนผิวดิน คือ น้ำที่ขังอยู่ตามแม่น้ำ หนอง บึง หรือกุด แต่สภาพทางธรณีวิทยาที่มีภูมิประเทศเป็นลูกคลื่น ผิวดินบางและเป็นดินทรายที่ไม่อุ้มน้ำ เมื่อฝนตกน้ำก็จะไหลลงสู่แม่น้ำอย่างรวดเร็ว ซึ่งอาจทำให้เกิดน้ำท่วมในที่ต่ำ และในฤดูแล้งน้ำจะมีการระเหยออกจากผิวดินได้ง่าย จึงมักเกิดความแห้งแล้งขึ้น โดยทั่วไป การพัฒนาแหล่งน้ำบนผิวดินสามารถกระทำได้โดยการสร้างเขื่อน และอ่างเก็บน้ำ ขุดลอกกุดและขุดบ่อเก็บน้ำ โดยรอกันบ่อด้วยแผ่นพลาสติกหรือ วัสดุอื่นที่กั้นการไหลซึมของน้ำ เพื่อให้สามารถเก็บกักน้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- น้ำใต้ดิน มีการเจาะน้ำบาดาลโดยกรมทรัพยากรธรณี สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท กรมพัฒนาที่ดิน กรมการปกครอง เป็นต้น ร้อยละ ๓๐ เป็นแหล่งน้ำใต้ดินที่มีความเค็มจนใช้การไม่ได้ เพราะมีหินเกลืออยู่ในระดับตื้นและปริมาณน้ำฝนที่จะไหลซึมลงไปเติมน้ำบาดาลมีเพียงร้อยละ ๓ ของปริมาณน้ำฝนที่ได้รับเท่านั้น

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นป่าไม้ผลัดใบ คือ ป่าที่มีต้นไม้ซึ่งจะผลัดใบในฤดูแล้งเมื่อต้นไม้ขาดน้ำ มักพบในบริเวณที่ไม่สูงจากระดับน้ำทะเลเกินกว่า ๑,๐๐๐ เมตร ได้แก่ ป่าแดง ป่าโคก หรือป่าแพะ ซึ่งเป็นป่าไม้ที่มีมากที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ประมาณร้อยละ ๗๕ ของป่าไม้ในภาค พบในเขตบริเวณที่เป็นที่ราบหรือเชิงเขาที่มีดินแห้งหรือเป็นดินลูกรังหรือหินกรวดลูกรัง ซึ่งเป็นดินโปร่งถ่ายเทน้ำได้ดี ป่าแดงมีลักษณะเป็นป่าโปร่ง มีต้นไม้ขนาดความสูง ปานกลางหรือต่ำและมีหญ้าสูงเป็นพันธุ์ไม้ปกคลุมดินกับไม้พุ่มชนิดต่าง ๆ ตัวอย่างไม้ในป่า

แดง ได้แก่ ไม้เต็ง ไม้รัง ไม้พลวง ไม้เหียง ไม้กรดหรือสะแบง ไม้เขลง ส่วนพื้นที่อุดมสมบูรณ์จะมีไม้ป่าเบญจพรรณ ด้วย เช่น ไม้แดง ไม้มะค่าโมง เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน (เขตการปกครองตามลักษณะการปกครองท้องที่) ดังนี้

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มพื้นที่ทั้งหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑	บ้านหนองกก
หมู่ที่ ๒	บ้านเมืองเสือ
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองอีเข็ม
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๖	บ้านบุลาน
หมู่ที่ ๗	บ้านโนนศรีสุวรรณ
หมู่ที่ ๘	บ้านหนองยาว
หมู่ที่ ๙	บ้านเมืองอุดม
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหนองแคน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหนองยาวเหนือ

จำนวนครัวเรือน

หมู่ที่ ๑	บ้านหนองกก	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๐๕	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๒	บ้านเมืองเสือ	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๒๐	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองอีเข็ม	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๙๓	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๔	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๒๑	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๕	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๒๔๙	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๖	บ้านบุลาน	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๑๒	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๗	บ้านโนนศรีสุวรรณ	มีครัวเรือน	จำนวน	๘๙	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๘	บ้านหนองยาว	มีครัวเรือน	จำนวน	๖๑	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๙	บ้านเมืองอุดม	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๓๘	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑๐	บ้านหนองแคน	มีครัวเรือน	จำนวน	๑๐๒	ครัวเรือน
หมู่ที่ ๑๑	บ้านหนองยาวเหนือ	มีครัวเรือน	จำนวน	๘๗	ครัวเรือน

รวม ๑,๓๗๗ ครัวเรือน

(ข้อมูลจากการสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗)

๒.๒ การเลือกตั้ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน

- นายก อบต. รองนายก อบต. (๒ คน) เลขานุการนายก อบต. รวม ๔ คน
- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล มี ๑๑ คน (หมู่บ้านละ ๑ คน)

รายละเอียดตามตารางแสดงข้อมูลผู้บริหาร / สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ตารางแสดงข้อมูลผู้บริหาร / สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ฝ่ายบริหาร

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่งเป็นมาจาด้านหน้า
๑	นายจำเนียร สายบุตร	นายกฯ	28/11/2564 - 27/11/2568
๒	นายบุญร่วม ภาเจริญสุข	รองนายกฯ	04/01/2565 - 27/11/2568
๓	-นายสมาน พันธุ์ทองหว้า-	รองนายกฯ	04/01/2565 - 27/11/2568
๔	-นายทองเสาร์ สายบุตร-	เลขานายกฯ	04/01/2565 - 27/11/2568

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	วันที่ดำรงตำแหน่งเป็นมาจาด้านหน้า
๑	นายประพร มาบิดา	ประธานสภา	07/01/2565 - 27/11/2568
๒	นายยุทธนา บัวเสนา	รองประธานสภา	07/01/2565 - 27/11/2568
๓	นางสาวรุ่งอรุณ พุมมาลา	เลขาสภา	07/01/2565 - 27/11/2568
๔	นายยงสวัสดิ์ ยวงมณี	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๕	นายสง่า สีลำเนา	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๖	นายธวัชชัย ตรงโธสง	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๗	นายสมลี เสนาสู	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๘	นายบุญจันทร์ หงส์หิน	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๙	นางพานเงิน ปากแคว	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๑๐	นายวัชรพงษ์ มาบิดา	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๑๑	นางคำนาง สุระเสน	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568
๑๒	นายสมศรี อีคะละ	สมาชิกสภา	28/11/2564 - 27/11/2568

๓. ประชากร

ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

(๑) รวมทั้งสิ้น ๔,๒๔๘ คน แยกเป็นชาย ๒,๐๙๗ คน หญิง ๒,๒๐๑ คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๒๒๔.๖๗ คน / ตารางกิโลเมตร

(๒) แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ ๑	จำนวน ๓๖๒ คน	แยกเป็นชาย ๑๘๓ คน	หญิง ๑๗๙ คน
หมู่ที่ ๒	จำนวน ๔๕๓ คน	แยกเป็นชาย ๒๒๖ คน	หญิง ๒๒๗ คน
หมู่ที่ ๓	จำนวน ๕๗๙ คน	แยกเป็นชาย ๒๗๒ คน	หญิง ๓๐๗ คน
หมู่ที่ ๔	จำนวน ๔๔๖ คน	แยกเป็นชาย ๒๑๕ คน	หญิง ๒๓๑ คน
หมู่ที่ ๕	จำนวน ๕๗๐ คน	แยกเป็นชาย ๒๗๑ คน	หญิง ๒๙๙ คน
หมู่ที่ ๖	จำนวน ๓๔๙ คน	แยกเป็นชาย ๑๘๐ คน	หญิง ๑๖๙ คน

แผนที่แนบมาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

โดยงานเกษตรศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

หมู่ที่ ๗ จำนวน ๒๗๒ คน แยกเป็นชาย ๑๓๑ คน หญิง ๑๔๑ คน
หมู่ที่ ๘ จำนวน ๒๒๓ คน แยกเป็นชาย ๑๑๐ คน หญิง ๑๑๓ คน
หมู่ที่ ๙ จำนวน ๔๘๑ คน แยกเป็นชาย ๒๓๕ คน หญิง ๒๔๖ คน
หมู่ที่ ๑๐ จำนวน ๒๗๑ คน แยกเป็นชาย ๑๓๒ คน หญิง ๑๓๙ คน
หมู่ที่ ๑๑ จำนวน ๒๙๒ คน แยกเป็นชาย ๑๔๒ คน หญิง ๑๕๐ คน

(ข้อมูลจากการสำนัการบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๗)

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ จ.มหาสารคาม						
เพศ	หญิง		ชาย		รวม	
จำนวนประชากรเยาวชน (อายุต่ำกว่า ๑๘ ปี)	๓๘๗	คน	๓๙๓	คน	๗๘๐	คน
จำนวนประชากร(อายุ ๑๘-๖๐ ปี)	๑,๓๙๗	คน	๑,๓๘๒	คน	๒,๗๗๙	คน
จำนวนประชากรผู้สูงอายุ(อายุมากกว่า ๖๐ ปี)	๔๑๗	คน	๓๒๒	คน	๗๓๙	คน
รวม	๒,๒๐๑	คน	๒,๐๙๗	คน	ทั้งสิ้น ๔,๒๙๘ คน	

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๓ ศูนย์ ดังนี้

๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านเมืองเสือ

เดิมเป็นศูนย์เด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยกรมพัฒนาชุมชน ต่อมามีการถ่ายโอนอำนาจ ให้แก่ท้องถิ่น จึงอยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการดูแลพัฒนาเด็กเล็ก หมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๒, ๗, ๙ และหมู่ ๖

๒. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแคน

เป็นศูนย์เด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ อยู่อยู่ภายใต้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการดูแลพัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๔, ๕, ๑๐

๓. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองกกหนองยาว

เป็นศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่จัดตั้งขึ้นโดยกรมการศาสนา ปัจจุบันอยู่ภายใต้การดูแลและบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ โดยให้บริการดูแลพัฒนาเด็กเล็กหมู่บ้านเป้าหมายหลัก คือ หมู่ ๑, ๘, ๑๑

โรงเรียน

- โรงเรียนประถมศึกษา ๓ แห่ง

๑. โรงเรียนบ้านเมืองเสือ(ขยายโอกาสทางการศึกษา ถึง ม.๓)

๒. โรงเรียนบ้านหนองแคน

๓. โรงเรียนบ้านหนองกกหนองยาว

โรงเรียนเอกชน(สายอาชีวศึกษา) จำนวน ๑ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

ตำบลเมืองเสือ มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพชุมชนตำบลเมืองเสือและสมาชิกอาสาสมัคร

สาธารณสุข(อสม.) ให้บริการในด้านการดูแลและส่งเสริมสุขภาพอนามัยของประชาชน และรักษาพยาบาลเบื้องต้น และอยู่ห่างจากโรงพยาบาลพยัคฆภูมิพิสัย ประมาณ ๓ กิโลเมตร ประชาชนส่วนใหญ่จึงเข้ารับบริการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลแห่งนี้

๔.๓ อาชญากรรม

ตำบลเมืองเสือ อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัย และยังเป็นที่ตั้งของ กองกำกับการสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัย ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน ติดกับสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ และยังมีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน(อปพร.) ตำบลเมืองเสือ ที่ช่วยเหลือ ในการดูแลรักษาความสงบความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และป้องกันปัญหาอาชญากรรม

อบต. ไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น แต่มีเหตุการณ์ลักขโมยทรัพย์สินประชาชน และทำลาย ทรัพย์สินของราชการ ซึ่งอบต. ก็ได้ดำเนินการป้องกันการเกิดเหตุดังกล่าว จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหาคือบางครัวเรือน หรือชุมชน ที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหของอบต. ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจ หน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือ การวางแผนที่จะติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ ติดตั้ง สัญญาณไฟกระพริบทางร่วมทางแยก รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวัน เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะใน สถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหาคือการแจ้ง เตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบ ผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจาก การเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอคำสั่งจาก ตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุ ไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกัน หลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทางอบต. จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถ ดำเนินการได้

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของอบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัยได้แจ้งให้กับ อบต. ทราบนั้น พบว่าในเขตอบต. มีผู้ที่ติดยาเสพติดและยังพบว่ามีผู้ค้าในพื้นที่ เหตุผลก็เนื่องมาจากว่า อบต.เมือง เสือเป็นแหล่งชุมชนใกล้กับชุมชนเมือง วัยรุ่นยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติด แม้ว่า อบต. เมืองเสือ จะได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำและประชาชน ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังไม่บรรเทาลงเท่าที่ควร การแก้ไขปัญหของอบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอ หรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด และอบต. เมืองเสือ ได้สำรวจข้อมูลปัญหายา เสพติดที่เกิดขึ้นในชุมชน ผลการสำรวจพบว่าประชาชนในเขต อบต.เมืองเสือ มีปัญหาประชากรที่สูบบุหรี่และดื่ม สุรา

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

อบต.เมืองเสือ ได้ดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ ดังนี้

- (๑) ดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
๒. รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
๓. ประสานการทำบัตรผู้พิการ
๔. โครงการช่วยเหลือผู้ยากจน ยากไร้ รายได้น้อย และผู้ด้อยโอกาสไร้ที่พึ่ง
๕. โครงการปรับปรุงซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้

ข้อมูลผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ ปรากฏดังนี้

- ผู้สูงอายุ ทั้งหมด ๖๙๘ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๖๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- ผู้พิการ ทั้งหมด ๑๒๓ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๑๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
- ผู้ป่วยโรคติดต่อ ทั้งหมด ๙ คน ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว จำนวน ๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

จำนวนและสภาพทางคมนาคมทางบก

การคมนาคมของตำบลเมืองเสือ มีการคมนาคมประเภททางบก โดยมีเส้นทางที่สำคัญ ๑ สาย

คือ

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ สายพัคฆภูมิพิสัย - บุรีรัมย์
- ถนนสายรอง ถนนซอยและถนนภายในหมู่บ้านส่วนใหญ่มีสภาพพอใช้ได้

หมายเหตุ มีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ สายพัคฆภูมิพิสัย - เกษตรวิสัย ผ่านทางเข้า

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองอีเข็ม

ชนิดถนนและระยะทาง แยกเป็นรายหมู่บ้านดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านหนองกก รวมทั้งสิ้น ๕,๐๓๑ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓๓๗ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๗๙๒ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๙๓๔ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๙๕๘ เมตร

หมู่ที่ ๒ บ้านเมืองเสือ รวมทั้งสิ้น ๔,๖๔๘ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๑๕๕ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๓๐ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๖๖๓ เมตร

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองอีเข็ม รวมทั้งสิ้น ๘,๐๗๖ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๐ เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๘๘ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๑๘ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓,๕๗๐ เมตร

หมู่ที่ ๔ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๖,๑๖๕ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๓๙๖ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๑๒ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๔๕๗ เมตร

หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๖,๔๔๗ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๒๖๕ เมตร
- ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๒๑ เมตร
- ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๓,๓๖๑ เมตร

หมู่ที่ ๖ บ้านบุลาน รวมทั้งสิ้น ๔,๘๑๑ เมตร ดังนี้

- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐ เมตร

- ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๕๖ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๔ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๕๑ เมตร
- หมู่ที่ ๗ บ้านโนนศรีสุวรรณ รวมทั้งสิ้น ๓,๖๗๗ เมตร ดังนี้**
- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒๐๐ เมตร
 - ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๔๙๖ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๐๖ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๗๕ เมตร
- หมู่ที่ ๘ หอนงยาว รวมทั้งสิ้น ๒,๖๑๐ เมตร ดังนี้**
- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
 - ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๓๓ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑๑๓ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๙๖๔ เมตร
- หมู่ที่ ๙ บ้านเมืองอุดม รวมทั้งสิ้น ๔,๕๘๗ เมตร ดังนี้**
- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๓๐๐ เมตร
 - ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๕๓๔ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๒๒๔ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๕๒๙ เมตร
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๗,๐๐๙ เมตร ดังนี้**
- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๒๕๖ เมตร
 - ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๑๗๖ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๕๐ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔,๑๒๗ เมตร
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านหนองแคน รวมทั้งสิ้น ๔,๙๔๒ เมตร ดังนี้**
- ถนนลาดยาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น - เมตร
 - ถนนคสล. ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๔๐๑ เมตร
 - ถนนลูกรัง+หินคลุก ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๑,๖๕๔ เมตร
 - ถนนดิน ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๒,๘๘๗ เมตร

๕.๒ การไฟฟ้า

ตำบลเมืองเสือ มีไฟฟ้าเข้าถึงให้บริการภายในตำบล โดยวัดจากจำนวนหลังคาเรือนทั้งตำบล พบว่ามีไฟฟ้าใช้ประมาณร้อยละ ๙๙ อีกประมาณร้อยละ ๑ เป็นบ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้

๕.๓ การประปา

ระบบประปา แยกเป็น

- ระบบประปาผิวดินขนาดใหญ่ จำนวน ๓ แห่ง หมู่ที่ ๓,๘,๑๑,๙ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาบาดาลหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง หมู่ที่ ๑,๒,๗,๖,๑๐ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาบาดาลขนาดใหญ่ จำนวน ๑ แห่ง หมู่ที่ ๕,๔ ได้ใช้ระบบประปานี้
- ระบบประปาส่วนภูมิภาค หมู่ที่ ๓,๔,๕,๑๐ ได้ใช้ระบบประปานี้

****หมู่บ้านที่ไม่มีระบบประปาใช้ คือ ไม่มี**

ตำบลเมืองเสือ มีครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้งานประมาณร้อยละ ๙๙ อีกประมาณร้อยละ ๑ เป็นครัวเรือนที่ยังไม่มีน้ำประปาใช้

๕.๕ โทรศัพท์

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์มือถือในการสื่อสาร ซึ่งมีหลายบริษัทให้เลือกใช้บริการ และยังมีตู้โทรศัพท์สาธารณะให้บริการในพื้นที่

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ตำบลเมืองเสือ ใช้บริการไปรษณีย์กับที่ทำการไปรษณีย์อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย และมีบริษัทขนส่งเอกชนใช้บริการส่งวัสดุครุภัณฑ์ในพื้นที่

สำหรับการด้านการคมนาคมขนส่ง ตำบลเมืองเสืออยู่ห่างจาก บ.ข.ส.พยัคฆภูมิพิสัย เพียง ๓ กิโลเมตร และยังมีรถโดยสารวิ่งผ่านหลายสาย เนื่องจากมีถนนหลวงตัดผ่าน จำนวน ๒ สาย คือทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ สายพยัคฆภูมิพิสัย -บุรีรัมย์ และถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๒ สายพยัคฆภูมิพิสัย - เกษตรวิสัย

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ ๗๐ มีอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลัก ส่วนใหญ่จะทำนา ปลูกผักสวนครัว ปลูกมันสำปะหลัง ปลูกอ้อย และการเลี้ยงสัตว์

- อาชีพเกษตรกรรม	ร้อยละ	๗๐	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพเลี้ยงสัตว์	ร้อยละ	๑๓	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพรับจ้าง	ร้อยละ	๘	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
- อาชีพค้าขาย	ร้อยละ	๙	ของจำนวนประชากรทั้งหมด
พื้นที่รวมทั้งสิ้น		จำนวน	๑๒,๔๑๕ ไร่
พื้นที่อยู่อาศัย		จำนวน	๑,๓๒๗ ไร่
พื้นที่ทางการเกษตร		จำนวน	๖,๔๗๔ ไร่
พื้นที่อื่น ๆ (ห้วย หนอง)		จำนวน	๔,๖๑๔ ไร่

๖.๒ การประมง

สำหรับการทำประมงเป็นแบบประมงพื้นบ้าน เพื่อการยังชีพเท่านั้น ไม่มีการทำประมงเพื่อการค้า เนื่องจากไม่มีแม่น้ำขนาดใหญ่ไหลผ่าน ประชาชนส่วนใหญ่มีการเลี้ยงปลา กบ ไข่สำหรับรับประทานในครัวเรือน และมีเกษตรกรในพื้นที่บางรายเลี้ยงจระเข้ เป็นอาชีพหลัก มีขนาดฟาร์มเลี้ยงประมาณ ๕๐-๑๐๐ ตัว

๖.๓ การปศุสัตว์

- ประชาชนส่วนใหญ่มีการเลี้ยงโค กระบือ เป็นอาชีพเสริม โดยส่วนใหญ่จะเป็นการเลี้ยงตามธรรมชาติ ไม่มีการเลี้ยงแบบโคขุน และเลี้ยงเปิด ไข่ สำหรับรับประทานในครัวเรือน และมีเกษตรกรในพื้นที่หลายรายเลี้ยงสุกร เป็นอาชีพหลักและอาชีพเสริม มีขนาดฟาร์มเลี้ยงตั้งแต่ ๑๐ - ๑๐๐ ตัว(แม่พันธุ์)

๖.๔ การบริการ

ร้านล้างอัดฉีด จำนวน ๑ แห่ง ร้านตัดผม จำนวน ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

ในเขต อบต.เมืองเสือ ไม่มีแหล่งท่องเที่ยว แต่ได้ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เกิดขึ้นในชุมชน เช่น การจัดงานประเพณีต่างๆ ตำบลเมืองเสือ จะมีประเพณีสำคัญที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้ามาในพื้นที่ได้ คืองานประเพณีบุญคูเฒ่าเฒ่า(บุญบังไฟ) และงานประเพณีบุญบังไฟอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย ซึ่งตำบลเมืองเสือ เป็นเจ้าภาพสถานที่ในการแข่งขันจุดบังไฟขึ้นสูง ณ โคกดงหลาว หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน เป็นประจำทุกปี

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลเมืองเสือ มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ดังนี้ โรงสีขนาดใหญ่ ๑ แห่ง โรงงานประกอบและจำหน่ายรถบรรทุก ๒ แห่ง โรงงานประกอบและจำหน่ายรถเกี่ยวข้าว ๑ แห่ง โรงงานผลิตน้ำดื่ม ๑ แห่ง โรงงานแปรรูปไม้ ๑ แห่ง โรงงานสับไม้ ๑ แห่ง โรงงานผลิตเส้นขนมจีน ๑ แห่ง ร้านซ่อมรถยนต์ ๓ แห่ง

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ตำบลเมืองเสือ มีหน่วยธุรกิจในพื้นที่ ดังนี้ ปั๊มน้ำมัน ๑ แห่ง ร้านสะดวกซื้อ ๑ แห่ง ร้านรับซื้อของเก่า ๑ แห่ง รีสอร์ท ๑ แห่ง ร้านค้าส่ง ๑ แห่ง ร้านจำหน่ายรถยนต์มือสอง ๒ แห่ง ร้านขายเครื่องใช้ไฟฟ้า ๑ แห่ง ร้านอาหารอีสาน ๕ แห่ง ร้านจำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ๑ แห่ง และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ดังนี้ กลุ่มนวดแผนไทยเพื่อสุขภาพ กลุ่มทอผ้าไหม กลุ่มทอเสื่อกก กลุ่มแปรรูปอาหาร เป็นต้น

๖.๘ แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุและเด็กในวัยเรียน วัยแรงงานส่วนใหญ่จะย้ายถิ่นฐานไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้ขาดแคลนแรงงานทำการเกษตรในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๗๐ แต่ค่าแรงในพื้นที่ต่ำกว่าระดับจังหวัด โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบ คือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาคริสต์ มีสถาบันทางศาสนาในพื้นที่ คือ วัด / สำนักสงฆ์ จำนวน ๖ แห่ง ดังนี้

๑. วัดบ้านเมืองเสือสุขุมาราม	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๒
๒. วัดหนองแคนเจริญผล	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๔
๓. วัดบ้านมงคลบุราราม	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๖
๔. วัดบ้านหนองอีเข็ม	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๓
๕. วัดบ้านหนองกกหนองยาว	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๑
๖. วัดป่าจริยาพร	ที่ตั้ง หมู่ที่ ๑

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ประเพณีท้องถิ่นตำบลเมืองเสือ ยังยึดถือ และปฏิบัติตามฮีตสิบสอง คำว่า "ฮีต" หมายถึง จารีตขนบธรรมเนียมประเพณี แบบแผนฮีตที่ถือปฏิบัติกันอยู่ ภาษาพื้นบ้านเรียกว่า "บุญ" ดังนี้

๑. บุญข้าวกรรม

เกี่ยวกับพระภิกษุต้องอาบัติสังฆาทิเสส ต้องอยู่กรรมจึงจะพ้นอาบัติ ถือว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ในระหว่างภิกษุเข้ากรรม ญาติ โยม สาธุชน ผู้หวังบุญกุศล จะไปร่วมทำบุญบริจาคทาน รักษาศีลเจริญภาวนา และฟังธรรมเป็นการร่วมทำบุญระหว่างพระภิกษุ สามเณร และชาวบ้านกำหนดวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือนอ้าย เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือนอ้าย"

๒. บุญคูณลาน

การทำบุญคูณลาน จะทำที่วัด หรือที่บ้านก็ได้ โดยชาวบ้านจะเอาข้าวมารวมกัน แล้วนิมนต์พระภิกษุมหาเจริญพระพุทธมนต์ จัดน้ำอบ น้ำหอมไว้ประพรม วนด้วยสายสิญจน์บริเวณรอบกองข้าว ตอนเช้ามีการ

๓. บุญข้าวจี

เดือนสามชาวบ้านนิยมทำบุญข้าวจี เพื่อถวายพระ เป็นการละทานชนิดหนึ่ง และถือว่าได้รับ
อานิสงส์มากงานหนึ่ง กำหนดทำบุญในเดือนสาม

๔. บุญพระเวส

บุญที่มีการเทศพระเวส หรือบุญมหาชาติ หนังสือมหาชาติเป็นหนังสือชาดกที่แสดงจริยวัตรของ
พระพุทธเจ้า เมื่อเสวยชาติเป็นพระเวสสันดร กำหนดทำบุญเดือนสี่ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือนสี่"

๕. บุญสงน้ำหรือสงกรานต์

บุญสงน้ำ มีการรดน้ำ หรือสงน้ำพระพุทธรูป พระสงฆ์ และผู้หลักผู้ใหญ่ มีการทำบุญทำทาน
เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญตรุษสงกรานต์" กำหนดทำบุญในเดือนห้า

๖. บุญบั้งไฟหรือบุญคูเฒ่า

ก่อนการทำนาชาวบ้านในจังหวัดในภาคอีสาน จะมีการฉลองอย่างสนุกสนาน โดยการจุดบั้งไฟ
เพื่อไปบอกพญาแถน เชื่อว่าจะทำให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล มีการตกแต่งบั้งไฟให้สวยงามนำมาประกวดแข่งขันกัน
ในวันรุ่งขึ้น ณ บริเวณคูเฒ่า ตำบลหนองยาว หมู่ที่ ๘,๑๑ กำหนดทำบุญในเดือนหก

๗. บุญข้าสະ

ข้าสະ คือการชำระล้างสิ่งสกปรก รุ่งรังให้สะอาดหมดจด เมื่อถึงเดือน ๗ ชาวบ้านจะรวมกัน
ทำบุญโดยยึดเอา "ผาม หรือศาลากลางบ้าน" เป็นสถานที่ทำบุญ ชาวบ้านจะเตรียมดอกไม้ธูปเทียน ใสน้ำ ผ่ายใน
โหม่หลอด ผ่ายผูกแขน แห่ทรายมารวมกันที่ ผามหรือศาลากลางบ้าน ตอนเย็นนิมนต์พระสงฆ์มาเจริญพระพุทธมนต์
ตอนเช้าถวายอาหาร เมื่อเสร็จพิธีทุกคนจะนำน้ำพระพุทธมนต์ ผ่ายผูกแขน แห่ทรายของตนกลับบ้าน นำน้ำมนต์ไป
รดลูกหลาน ทรายนำไปหว่านรอบบ้าน ผ่ายผูกแขนนำไปผูกข้อมือลูกหลานเพื่อให้เกิดสวัสดิมงคลตลอดปี ถ้ามีการ
เจ็บไข้ได้ป่วยต้องมีการสวดตลอด เป็นต้น กำหนด ทำบุญในเดือน ๗

๘. บุญเข้าพรรษา

ในเทศกาลเข้าพรรษา เป็นเวลาที่พระภิกษุสงฆ์จะต้องบำเพ็ญไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ ปัญญา ให้
บริบูรณ์ ส่วนคฤหัสถ์ก็ต้องบำเพ็ญบุญกุศล ๓ คือ ทาน ศีล ภาวนา ให้เต็มเปี่ยม ตอนเข้าญาติโยมจะนำ
อาหารมาถวายพระภิกษุ ตอนบ่ายนำดอกไม้ธูปเทียน ข้าวสาร ผักอาบน้ำฝน รวมกันที่ศาลาวัด ตอนเย็นญาติโยมพา
กันทำวัตรเย็นแล้วฟังเทศน์ กำหนด วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ จึงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "บุญเดือน ๘"

๙. บุญข้าวประดับดิน(อีสาน) หรือแซนโฌนตา(เขมร)

ห่ออาหาร และของขบเคี้ยวเป็นห่อๆ แล้วนำไปถวายวางแบไว้กับดิน จึงเรียกว่า "บุญข้าวประดับ
ดิน" ชาวบ้านจะจัดอาหารคาว หวาน และหมากพลู บุหรี่ กะว่าให้ได้ ๔ ส่วน

ส่วนที่ ๑ เลี้ยงดูกันในครอบครัว

ส่วนที่ ๒ แจกให้ญาติพี่น้อง

ส่วนที่ ๓ อุทิศไปให้ญาติที่ตาย

ส่วนที่ ๔ นำไปถวายพระสงฆ์

ทำเป็นห่อๆ ให้ได้พอควร โดยนำไปตองกล้วย มาห่อของคาว หวาน หมากพลู บุหรี่ แล้วเย็บรวมกัน
เป็นห่อใหญ่ ในระหว่าง เช้ามืดในวันรุ่งขึ้นจะนำห่อเหล่านี้ไปวางไว้บริเวณวัด ด้วยถือว่าญาติพี่น้องจะมารับของที่นี่
(เชื่อกันว่าเป็นวันยมทูตเปิดนรกชั่วคราว ให้สัตว์นรก มารับของทานในระยະหนึ่ง และยังถือว่าเป็นวันกตัญญูอีกด้วย)
ตอนเช้านำอาหารอีกส่วนหนึ่งไปถวายพระ ฟังพระธรรมเทศนา เสร็จแล้วทำพิธีอุทิศส่วนกุศลให้แก่ญาติผู้ล่วงลับไป
แล้ว กำหนดทำบุญในเดือน ๙ แต่ถ้าเป็นประเพณีของคนไทยเชื้อสายเขมรจะเรียกว่า "แซนโฌนตา" หมายถึง งาน
บุญใหญ่ของคนไทยเชื้อสายเขมร หรือที่เรียกกันว่า วันสารทเขมร เป็นงานบุญที่รำลึกนึกถึงบรรพบุรุษ มีการ

ตระเตรียมของเส้นไหมเพื่อเช่นไหม ปู่ย่า ตายาย หรือ บรรพบุรุษ โดยเชื่อกันว่าในรอบหนึ่งปีจะมีการปล่อยให้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วได้กลับบ้าน สู่โลกมนุษย์เพื่อรับของเช่นไหมจากลูกหลานซึ่งหากลูกหลานได้สืบทอดปฏิบัติและเช่นไหมตามโบราณแล้ว บรรพบุรุษก็จะอวยพรแก่ลูกหลานให้ทำมาค้าขาย เจริญรุ่งเรืองต่อไป

โดยช่วงเช้าจะเช่นไหมพระภูมิเจ้าที่ และบอกกล่าววันนี้จะมีการเช่นไหมบรรพบุรุษ ให้เจ้าที่เปิดทางให้ท่านเข้ามาได้ช่วงสายจะเริ่มเช่นไหม ปู่ย่า ตายาย หรือบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้ว จากนั้นช่วงบ่ายๆ จะเป็นการเช่นส่ง คือการเช่นไหมครั้งสุดท้ายและมีการนำอาหาร คาวหวาน ใส่กระทงและเอาไปไว้ที่ทางสามแพร่ง เพื่อเลี้ยงผีเร่ร่อนที่ไม่มีญาติ

๑๐. บุญข้าวสาก

การเขียนชื่อลงในพาข้าว (สำหรับกับข้าว) เรียกว่าข้าวสาก (สลาก) ญาติโยมจะจัดอาหารเป็นห่อๆ แล้วนำไปแขวนไว้ตามต้นไม้ โดยทำกันในตอนกลางวัน ก่อนเพล เป็นอาหาร คาว หวาน พอถึงเวลา ๔ โมงเช้า พระสงฆ์จะตักกลองโหม (รวม) ญาติโยมนำพาข้าว (สำหรับกับข้าว) ของตนมารวมกัน ณ ศาลาการเปรียญ เจ้าภาพจะเขียนชื่อลงในกระดาษมันลงในบาตร เมื่อพร้อมแล้วหัวหน้ากล่าวนำคำถวายสลากภัต จบแล้วยกบาตรสลากไปให้พระจับ ถูกชื่อใคร ก็ให้ไปถวายพระองค์นั้น ก่อนจะถวายพาข้าวให้นำพาข้าว ๑ พา มาวางหน้าพระเถระ แล้วให้พระเถระ กล่าวคำอุบาสก กำหนด บุญข้าวสากนियมทำกันในเดือน ๑๐

๑๑. บุญออกพรรษา

การทำบุญออกพรรษานี้ เป็นการเปิดโอกาสให้พระภิกษุสงฆ์ได้มีโอกาสว่ากล่าวตักเตือนกันได้ พระภิกษุสงฆ์สามารถเดินทางไปบิณฑบาตหรือไปเยี่ยม ถวายข้าวคราว ญาติพี่น้องได้ และภิกษุสงฆ์สามารถหาผ้ามาผลัดเปลี่ยนได้ เมื่อถึงวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ ตั้งแต่เช้ามีจะมีการตักเตือนให้พระสงฆ์ไปรวมกันที่โบสถ์แสดงอาบัติเข้า จบแล้วมีการปวารณา คือเปิดโอกาสให้พระภิกษุสงฆ์ด้วยกันว่ากล่าวตักเตือนกันได้ กำหนด บุญออกพรรษาในเดือน ๑๑

๑๒. บุญกฐิน

ผ้าที่ใช้สวดทำเป็นกรอบขึงเย็บจีวร เรียกว่าผ้ากฐิน ผู้ใดศรัทธา ปราธนาจะถวายผ้ากฐิน ณ วัดใดวัดหนึ่งให้เขียนสลาก (ใบจอง) ไปติดไว้ที่ผนังโบสถ์ หรือศาลาวัด ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้อื่นจองทับ เมื่อถึงวันกำหนดก็บอกญาติโยมให้มาร่วมทำบุญ มีมหรสพสมโภช และฟังเทศน์ รุ่งเช้าก็นำผ้ากฐินไปทอดถวายที่วัดเป็นอันเสร็จพิธี กำหนด ทำบุญระหว่างวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ ถึง วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๒

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภาษาท้องถิ่นที่ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลเมืองเสือใช้สื่อสารกันมีอยู่ ๒ ภาษา คือ ภาษาอีสาน และภาษาเขมร(ส่วย)

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองของตำบลเมืองเสือ คือ ข้าวหอมมะลิทุ่งกุลาร้องไห้ ผ้าไหมลายสร้อยดอกหมาก ปลาร้าบอง ผลิตภัณฑ์จักสาน อาหารอีสาน เป็นต้น

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ตำบลเมืองเสือ หมู่บ้านส่วนใหญ่มีหนองน้ำธรรมชาติในหมู่บ้านสำหรับกักเก็บน้ำไว้สำหรับอุปโภคบริโภค ผลิตน้ำประปา และมีลำน้ำชลประทานไหลผ่านหลายหมู่บ้าน แต่ในช่วงหน้าแล้งจะมีหลายหมู่บ้านที่ยังประสบปัญหาภัยแล้ง ขาดแคลนน้ำ ส่วนน้ำใต้ดินส่วนใหญ่จะเป็นน้ำเค็มหรือน้ำกร่อยไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ แต่ก็ยังมีบ่อน้ำบาดาลของหมู่ที่ ๕ บ้านหนองแคน ที่เป็นบ่อน้ำที่มีศักยภาพ สามารถใช้ผลิตน้ำประปาได้ตลอดทั้งปี และมีบ่อน้ำตื้นของเอกชนที่สามารถนำไปจำหน่ายให้กับประชาชนในพื้นที่ได้ ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา ประมาณ ๑,๒๐๐ มิลลิเมตร

๑) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

ประกอบด้วยแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

๑. ลำพลับพลา หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๘,๑๑,๒,๗,๙ และ ๖
๒. คลองโดน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๓. หนงโคกขาม หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๔. คลองน้อย หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๘,๑๑
๕. หนงสระเกลือ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๙
๖. หนงระหาร หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒
๗. หนงสระโค หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๗
๘. หนงไผ่ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๕
๙. หนงสระจอก หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒

๒) ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

ประกอบด้วยแหล่งน้ำสำคัญ ดังนี้

๑. บ่อบาดาลบ้านหนองแคน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๕
๒. หนงกก หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑
๓. หนงสระจันทร์ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๒
๔. หนงอีเข้ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๓
๕. หนงแคน หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๔,๑๐
๖. หนงสระวัด หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๗
๗. หนงยาวไต้ หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๘
๘. หนงสระบัว หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๙
๙. หนงยาว หมู่บ้านที่ได้รับประโยชน์ ได้แก่ หมู่ที่ ๑๑

๘.๒ ป่าไม้

ตำบลเมืองเสือ เป็นพื้นที่ที่มีป่าไม้ธรรมชาติน้อยมาก ป่าไม้ธรรมชาติส่วนใหญ่จะอยู่ตามที่สาธารณะประโยชน์ วัดและสถานที่ราชการ นอกจากนั้นจะเป็นป่าปลูกตามท้องไร่ท้องนาที่ชาวบ้านปลูกไว้ใช้ประโยชน์ เช่น ไม้ยางนา ไม้ยูคาลิปตัส ไม้ เป็นต้น

๘.๓ ภูเขา

ตำบลเมืองเสือ เป็นพื้นที่ราบลุ่มไม่มีภูเขา

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- ที่สาธารณะประโยชน์ รวมเนื้อที่ ทั้งสิ้น ประมาณ ๖๗๔ ไร่

๑. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๓ ไร่	- งาน ๖๓ ตารางวา
๒. หนงกก	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๓ ไร่	๒ งาน ๘๑ ตารางวา
๓. โคกท่าเลนน้อย	หมู่ที่ ๑	เนื้อที่ ๒๗ ไร่	- งาน ๗๒ ตารางวา
๔. หนงสระจอก	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๑๑ ไร่	๒ งาน ๙ ตารางวา
๕. หนงระหาร	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๕ ไร่	- งาน ๓๘ ตารางวา
๖. โคกตาดี	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	๒ งาน ๖๖ ตารางวา

๗. หนองสระจันทร์	หมู่ที่ ๒	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	๓ งาน ๔๗ ตารางวา
๘. ที่สาธารณะประโยชน์	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๖ ไร่	๓ งาน ๓๗ ตารางวา
๙. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔ ไร่	- งาน ๑๑ ตารางวา
๑๐. หนองอีเข็ม	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๗ ไร่	๑ งาน ๗๘ ตารางวา
๑๑. โคกป่าช้า	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๒ งาน ๔๖ ตารางวา
๑๒. โคกขาม ๑	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๑ งาน ๕๗ ตารางวา
๑๓. โคกขาม ๒	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๒๓ ไร่	๓ งาน ๕๖ ตารางวา
๑๔. โคกขาม ๓	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๔๐ ไร่	๒ งาน ๘๗ ตารางวา
๑๕. คลองโดน	หมู่ที่ ๓	เนื้อที่ ๑๑ ไร่	- งาน ๒๐ ตารางวา
๑๖. หนองแคน (ในวัด)	หมู่ที่ ๔	เนื้อที่ ๒๙ ไร่	๑ งาน ๙๒ ตารางวา
๑๗. หนองแคน (ในหมู่บ้าน)	หมู่ที่ ๔	เนื้อที่ ๒๐ ไร่	- งาน - ตารางวา
๑๘. โคกดงหลาว	หมู่ที่ ๕	เนื้อที่ ๒๗๖ ไร่	๓ งาน ๔๙ ตารางวา
๑๙. หนองบุลาน	หมู่ที่ ๖	เนื้อที่ ๑ ไร่	๒ งาน ๖๒ ตารางวา
๒๐. หนองสระหาโค	หมู่ที่ ๗	เนื้อที่ ๑๔ ไร่	๓ งาน ๓๙ ตารางวา
๒๑. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๘	เนื้อที่ ๑ ไร่	๓ งาน ๒๒ ตารางวา
๒๒. ที่สาธารณะประโยชน์(ติดดอนปู่ตา)	หมู่ที่ ๘	เนื้อที่ ๕ ไร่	๓ งาน - ตารางวา
๒๓. หนองสระบัว	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑๗ ไร่	๒ งาน ๕ ตารางวา
๒๔. หนองไขเจ้าหัวและหนองสระเกลือ	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๒๘ ไร่	- งาน - ตารางวา
๒๕. โคกป่าช้า	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑๒ ไร่	๒ งาน ๔๘ ตารางวา
๒๖. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๙	เนื้อที่ ๑ ไร่	- งาน ๕๑ ตารางวา
๒๗. ดอนปู่ตา	หมู่ที่ ๑๑	เนื้อที่ - ไร่	๒ งาน ๑๐ ตารางวา
๒๘. หนองยาว	หมู่ที่ ๑๑	เนื้อที่ ๒๔ ไร่	- งาน ๑๕ ตารางวา

๑๐. อื่น ๆ

ส่วนที่ ๒

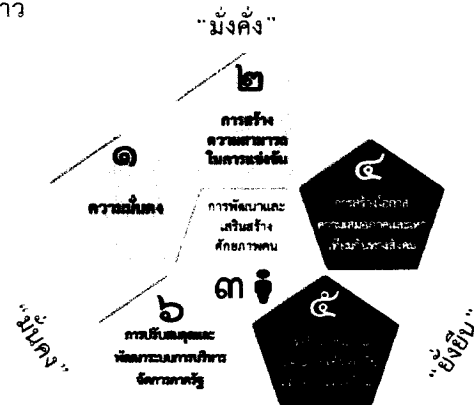
๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

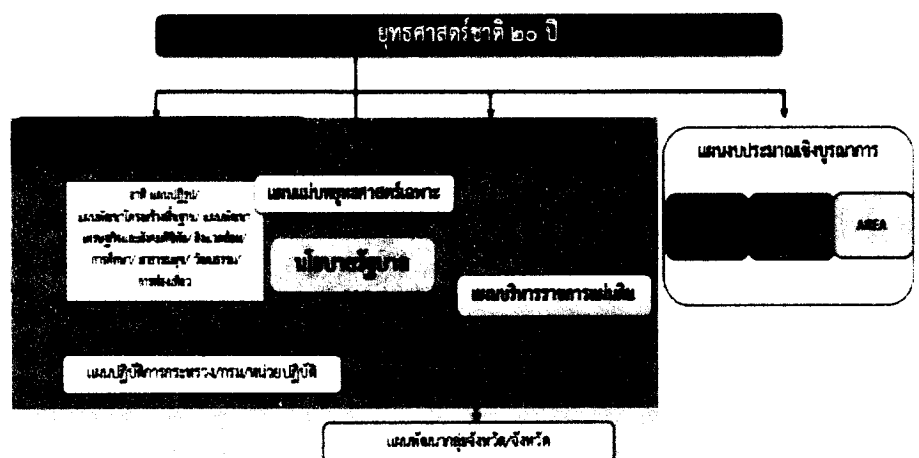
การจัดทำแผนพัฒนาของ อบต.จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : กรอบการพัฒนาระยะยาว

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
 “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
 นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ
 ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

โดยงานยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** ทั้งนี้ วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอาณาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและมีที่ยืนในเวทีโลกของประชาชน ระบบการเมืองที่มีค้ำประกันการนำสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและไม่ประนีประนอมกับภัยคุกคาม
- สังคม มีความพร้อมและความสามัคคี สามารถนึกถึงสิ่งเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความร่มเย็น ครอบคลุม มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีเกียรติยศและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร หลักรักษา และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐาน เศรษฐกิจ และสังคมที่มั่นคง และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคเพื่อการคมนาคมขนส่ง การบริการ การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุน ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนก้ำเงิน ทุนเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเป็นพหุติ ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งจะเป็นยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในระดับอย่างสมดุล มีสิทธิภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนในชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีการผลิต บริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงในอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็น ศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนา รถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงาน/วัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนาระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และ บริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการร่วมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ดีงาม รู้คุณค่าความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รักชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย อัตราความยากจนต่ำ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง ไม่คอร์รัปชัน โดยที่ประชาชนทุกช่วงวัยมีคุณภาพชีวิตที่ดี ครอบครัวอยู่ดีมีสุข

เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่ำ มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น ประชาชนมีพฤติกรรมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริหารภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม กระจายอำนาจและมีการกำหนดภารกิจที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ชาติ

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนานมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกกระตบการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกกระตบผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ประเทศ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

โดยงานยุทธศาสตร์และงบประมาณ สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่งอนุรักษ์ฟื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนามุ่งสู่การเป็นสังคมสีเขียวรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจายบทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลกรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

เนื่องด้วยในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของ อบต. เมืองเสือ มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ อบต. จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของ อบต. ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีรายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ถือเป็นแผนระดับที่ ๒ ตามแผนกำหนดให้เป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติและกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ประเทศควรมุ่งเน้นในระยะ ๕ ปีถัดไปคือปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ เพื่อให้ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ มีสาระสำคัญผ่านหลักการและแนวคิด ๔ ประการคือ

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. การสร้างความสามารถในการ ล้มแล้ว ลุกไว
๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (BCG)

ขณะที่เป้าหมายหลักของการพัฒนามี ๕ ประการ มีดังนี้

๑. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม
๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่
๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม
๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน
๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่

ทั้งนี้ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ได้กำหนดตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

- รายได้ประชาชาติต่อหัวเท่ากับ ๙,๓๐๐ ดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยปี ๒๕๖๔ รายได้ประชาชาติต่อหัวเท่ากับ ๗,๐๙๗ ดอลลาร์สหรัฐฯ หรือประมาณ ๒๒๗,๐๐๐ บาท
- ดัชนีความก้าวหน้าของคนอยู่ในระดับสูง เท่ากับ ๐.๗๒๐๙ โดยปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๐.๖๕๐๑
- ความแตกต่างของความเป็นอยู่หรือรายจ่าย ระหว่างกลุ่มประชากรที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงสุดร้อยละ ๑๐ และต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีค่าต่ำกว่า ๕ เท่า โดยปี ๒๕๖๒ มีค่าเท่ากับ ๕.๖๖ เท่า
- ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยปี ๒๕๖๑การปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานลดลงร้อยละ ๑๖

สำหรับในแนวทางการผลักดันให้การขับเคลื่อนแผนเป็นไปตามเป้าหมาย สศช. กำหนดจุดหมาย หรือแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ไว้ทั้งหมด ๑๓ หมายความว่า ดังนี้

หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมายความว่า ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมายความว่า ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมายความว่า ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

หมายความว่า ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมายความว่า ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน

หมายความว่า ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมายความว่า ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายความว่า ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์ การพัฒนาแห่งอนาคต

หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน(SDGs)

๑. ขจัดความยากจน
๒. ขจัดความอดอยากสร้างความมั่นคงทางอาหาร
๓. ส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีของทุกคน
๔. ส่งเสริมโอกาสในการเรียนรู้
๕. สร้างความเท่าเทียมทางเพศสตรีและเด็กทุกคน
๖. จัดการน้ำอย่างยั่งยืนและพร้อมใช้สำหรับทุกคน

๗. ให้ทุกคนเข้าถึงพลังงานที่ยั่งยืนได้ตามกำลังของตน
๘. ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
๙. ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ยั่งยืนและนวัตกรรม
๑๐. ลดความเหลื่อมล้ำทั้งภายในและระหว่างประเทศ
๑๑. สร้างเมืองและการตั้งถิ่นฐานที่ปลอดภัย
๑๒. สร้างรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
๑๓. ดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ปัญหาโลกร้อน
๑๔. อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน
๑๕. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืนของระบบนิเวศบนบก
๑๖. ส่งเสริมสันติภาพและการเข้าถึงระบบยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน
๑๗. สร้างความร่วมมือระดับสากลต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคม มีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล โดยมีหมุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรแห่งอนาคต ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลิตภาพ สร้างมูลค่าเพิ่ม ให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพและสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้าการลงทุนแห่งอนาคต พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาคเป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาคขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรม การค้าและบริการ กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ SMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ สร้างคุณค่าการท่องเที่ยวแห่งอนาคต สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ปั่นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควันของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติสาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่ และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชน บนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน

เป้าหมายและประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ซึ่งมีกรอบแนวคิดการพัฒนาในระยะ ๕ ปี ข้างหน้าโดยพิจารณาจากทั้งยุทธศาสตร์ชาตินโยบายรัฐบาล ศักยภาพและปัญหาความต้องการของพื้นที่ โดยได้กำหนด เป้าหมายการพัฒนา ไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางในระยะ ๕ ปี (๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคตที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง บนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศ ได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคมมีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการปบัตถิภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและยกระดับการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูงด้วยเศรษฐกิจชีวภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยวเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่สมดุลด้วยเศรษฐกิจ BCG และลดความเสี่ยงจากสาธารณภัย ด้วยพลังชุมชนและเทคโนโลยี

๕. ร้อยละของผลการประเมินการตรวจรับรองมาตรฐานในการบริการสาธารณะของท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ คือ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การจัดการศึกษาและสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญ ในการบริหารจัดการการศึกษาและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดและสถานศึกษาอื่นใน ท้องถิ่นเท่าที่กฎหมายกำหนด ด้วยการเร่งสร้างแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการ ทางการศึกษาได้อย่างเพียงพอและทั่วถึง ตลอดจนมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรบุคคล ด้านการศึกษาด้วยการเพิ่ม ประสิทธิภาพ คุณภาพ ทักษะสำหรับการเรียน การสอน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจ อาเซียนและประชาคมโลก สนับสนุนและส่งเสริมผลงานทางวิชาการหรือกิจกรรมทางการศึกษา รวมถึงการปลูกฝัง จิตสำนึก และสร้างค่านิยมทางวัฒนธรรม คุณธรรมและจริยธรรมที่ ดีงาม ให้แก่นักเรียน ครู บุคลากรทางการศึกษา และประชาชนทั่วไปในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถเข้าถึงการบริการทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง
 ๒. เพื่อสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประชาคมโลก
- กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย**

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการการศึกษา และการบริการทางการศึกษาท้องถิ่น
๒. พัฒนาผู้เรียน ผู้สอน และบุคลากรทางการศึกษาท้องถิ่น
๓. สนับสนุนงานวิชาการและกิจกรรมทางการศึกษาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละของการศึกษาต่อ ม.ปลาย อุตรศึกษา และสายอาชีพ
๒. ร้อยละของผลสัมฤทธิ์ของการศึกษาสูงกว่าค่ามาตรฐานที่กำหนด
๓. ร้อยละของสถานศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน (สมศ.)
๔. ร้อยละของสถานศึกษาที่มีการจัดการศึกษาที่เข้มแข็ง
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของแหล่งเรียนรู้
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการเข้าถึงการบริหารทางการศึกษา
๗. จำนวนเด็ก/เยาวชน/นักเรียน/ประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมศีลธรรม คุณธรรมจริยธรรม

ที่ดีงาม

๘. จำนวนแผนงาน/โครงการในการจัดการความรู้ในหน่วยงานการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม

๙. จำนวนแผนงาน/โครงการพัฒนานักกีฬาให้เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือไปสู่เป็นนักกีฬาอาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งของสังคมและชุมชนในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญ กับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น มุ่งเน้นการประกอบอาชีพและการเพิ่ม รายได้ ลด รายจ่ายสามารถพึ่งพาตนเองได้ ด้วยการสนับสนุนการดำรงชีวิตภายใต้แนวทางตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของชุมชน ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กร กลุ่มและ เครือข่ายต่างๆ พร้อมทั้ง สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ด้วยการสนับสนุนและ ส่งเสริมการกีฬาในทุกระดับ ตลอดจนรณรงค์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ป้องกันและลดอุบัติเหตุบน

ท้องถิ่น การรณรงค์ ป้องกัน ควบคุม การฟื้นฟู บำบัด รักษาโรคติดต่อร้ายแรง รวมถึงให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน หรือภัยพิบัติทางธรรมชาติและผู้ด้อยโอกาสทางสังคมในท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถพึ่งพาตัวเองได้
๒. เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ
๒. เสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน
๓. สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรม กีฬา และนันทนาการ
๔. ควบคุมโรคติดต่อร้ายแรง

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. จำนวนครัวเรือนยากจนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ ได้รับการส่งเสริมการดำรงชีวิตตามแนวทางปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง

๒. จำนวนแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมแนวทางตามระบอบประชาธิปไตยอันมี

พระมหากษัตริย์

๓. ร้อยละของชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน/การจัดทำแผนชุมชนด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. ร้อยละของผู้นำชุมชน/ผู้นำองค์กร/กลุ่มและเครือข่ายต่างๆ ที่ได้รับการส่งเสริม/สนับสนุน
๕. จำนวนหมู่บ้านที่เป็นหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ร้อยละของครอบครัว/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งเพิ่มขึ้น
๗. ร้อยละของผู้ประสบภัยกรณีฉุกเฉิน/ภัยพิบัติทางธรรมชาติ/ผู้ด้อยโอกาสทางสังคมที่ได้รับการสงเคราะห์ช่วยเหลือ/ได้รับสวัสดิการสังคม
๘. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีแผนงานด้านสวัสดิการสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างการผลิตและสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่น โดยให้ความสำคัญต่อกระบวนการ : Upstream midstream downstream (of the process) เช่น ภาคการเกษตรตั้งแต่ระดับต้นน้ำ ด้วยการสนับสนุนปัจจัยพื้นฐานการผลิต ปัจจัยที่เอื้อต่อกระบวนการ ผลิตในระดับกลางน้ำ จนถึงระบบการตลาดในระดับปลายน้ำ มุ่งเน้นการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง พื้นฐาน โครงข่ายคมนาคม แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถานและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ควบคู่ไปกับการ บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการอนุรักษ์ ขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม และภูมิปัญญาของท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อสร้างรากฐานความมั่นคงทางเศรษฐกิจในท้องถิ่นให้มีความพร้อมต่อการพัฒนาจังหวัด
๒. เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC)

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. พัฒนาส่งเสริมการเกษตร การพาณิชย์ และการลงทุน
๒. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งน้ำสาธารณะ โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวและ จัดการสิ่งแวดล้อม
๓. สนับสนุนส่งเสริม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้ที่เกิดจากการท่องเที่ยว
๒. ร้อยละของปริมาณแหล่งน้ำที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๓. ร้อยละของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง/บูรณะ/ปรับปรุงเพิ่มขึ้น
๔. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเมืองโดยการวางผัง เมืองที่ได้รับมาตรฐาน
๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรมเกี่ยวกับขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมประเพณีรวมถึงภูมิปัญญา ท้องถิ่นที่ได้รับการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์
๖. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพองค์กร โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุง กฎ ระเบียบ และพัฒนามาตรฐานการทำงานในองค์กร ด้วยการปรับบทบาท โครงสร้างและกลไกการจัดการ ลดขั้นตอนการควบคุมและสั่งการ โดยคำนึงถึงความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่นเป็นหลัก และสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการสร้างเครือข่าย การทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชน ตลอดจนเพิ่มคุณภาพในการจัดบริการและให้บริการ สาธารณะ พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกของบุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ยึดมั่นในหลักคุณธรรม จริยธรรม พร้อมรับการตรวจสอบจากภาคประชาชน และยึดถือปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมายอย่างเคร่งครัด รวมถึงพัฒนา ระบบฐานข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ใหม่ๆ ต่อการพัฒนาท้องถิ่น

เป้าประสงค์ระดับยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพ มีความทันสมัย
๒. เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบต่อท้องถิ่นและต่อผลประโยชน์ของประเทศไทยโดยรวม

กลยุทธ์หรือแนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย

๑. เพิ่มศักยภาพและประสิทธิภาพการทำงานของท้องถิ่น
๒. สนับสนุนช่วยเหลือและประสานการทำงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรและหน่วยงานอื่น
๓. สนับสนุนหน่วยงานอื่นในการพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด

ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์

๑. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สามารถลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ
๒. ร้อยละของบุคลากรที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
๓. ร้อยละของงานบริการสาธารณะที่ได้จัดทำมาตรฐานหรือคู่มือการให้บริการ
๔. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการอบรม/สัมมนา/เพิ่มระดับของขีดความสามารถ/สมรรถนะ ตามแผนพัฒนาบุคลากร/ที่ส่วนราชการกำหนด
๕. ร้อยละของข้อมูลที่มีความครอบคลุม/ถูกต้อง/ทันสมัย/สนับสนุนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. ร้อยละขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผ่านการประเมินมาตรฐานการปฏิบัติราชการ

๒.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

**“เป็นองค์กรหลักในการพัฒนาตำบลและให้บริการสาธารณะ ด้วยการบริหารตามหลักการบริหาร
กิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน”**

๒.๒ ยุทธศาสตร์

กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๔ ด้านดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์ การจัดการศึกษามีคุณภาพและทั่วถึง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา

๒. พัฒนาและเตรียมบุคลากรด้านการศึกษาให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีทักษะและศักยภาพ

ตามมาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด ร้อยละของนักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ

ค่าเป้าหมาย นักเรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ร้อยละ ๙๐

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเกษตรและปศุสัตว์

เป้าประสงค์ ภาคการเกษตรและปศุสัตว์มีความเข้มแข็งและเป็นรายได้หลักของเกษตรกร

กลยุทธ์

๑. สนับสนุน ส่งเสริมด้านการเกษตรและปศุสัตว์ ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
ทางการเกษตรและปศุสัตว์ปรับปรุงผลิตผลให้มีคุณภาพมีมาตรฐานสากล

๒. ส่งเสริมสนับสนุนการถนอมอาหารและแปรรูปสินค้าทางการเกษตรอย่างมีคุณภาพและ
การกระจายสินค้าไปสู่ทั้งภายในและต่างประเทศ

ตัวชี้วัด ร้อยละของผลผลิตด้านเกษตรและปศุสัตว์ที่มีอัตราเพิ่มขึ้น

ค่าเป้าหมาย ผลผลิตด้านเกษตรและปศุสัตว์ มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖๐

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคนและสังคม

เป้าประสงค์ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและสังคมมีคุณภาพ

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

๓. การสังคมสงเคราะห์

ตัวชี้วัด ร้อยละของประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ค่าเป้าหมาย ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๘๐

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสาธารณสุข

เป้าประสงค์ ประชาชนมีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ปราศจากโรค
กลยุทธ์

๔.๑) การควบคุมและระงับโรคติดต่อ

๔.๒) ส่งเสริมสุขภาพและอนามัยของประชาชนในระดับหมู่บ้านและชุมชนให้มีสุขภาพ

แข็งแรง

ตัวชี้วัด ร้อยละของอัตราการเจ็บป่วย

ค่าเป้าหมาย อัตราการเจ็บป่วยลดลงไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖๐

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์ โครงสร้างพื้นฐานมีมาตรฐานและทั่วถึง
กลยุทธ์

๕.๑) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง

๕.๒) พัฒนาชุดลอก คูคลองและจัดสร้างแหล่งน้ำ สงวนและเก็บกักน้ำเพื่อการเกษตร

เพื่อการอุปโภคและบริโภค

ตัวชี้วัด ร้อยละของโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน

ค่าเป้าหมาย โครงสร้างพื้นฐานได้มาตรฐานร้อยละ ๙๐

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศาสนาวัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการ

เป้าประสงค์ ศาสนาวัฒนธรรมประเพณีได้รับการอนุรักษ์สืบสานและประชาชนให้ความ

สนใจการกีฬานันทนาการ

กลยุทธ์

๖.๑) พัฒนาฟื้นฟูและส่งเสริมกิจกรรมด้านศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชน

ท้องถิ่น

๖.๒) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

ตัวชี้วัด ร้อยละของกิจกรรมทางศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการที่ได้รับการ

ส่งเสริมและอนุรักษ์

ค่าเป้าหมาย ศาสนา วัฒนธรรมประเพณีและกีฬานันทนาการได้รับการส่งเสริมและอนุรักษ์

ร้อยละ ๕๐

๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

เป้าประสงค์ ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

กลยุทธ์

๑. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด ร้อยละของประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

คำเป้าหมาย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๕

๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความความอุดมสมบูรณ์
กลยุทธ์

๑. บำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒. ส่งเสริม สนับสนุนและสร้างความร่วมมือในการจัดทำระบบกำจัดขยะรวม เพื่อจัดการ
ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ตัวชี้วัด ร้อยละของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพมากขึ้น

คำเป้าหมาย ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพมากขึ้นร้อยละ ๕๐

๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ การเมืองและการบริหารเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
กลยุทธ์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ

๒. การพัฒนาบุคลากร พัฒนาสถานที่และอุปกรณ์ในการปฏิบัติราชการ

๓. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ตัวชี้วัด ร้อยละของประชาชนที่มีความพึงพอใจในการบริหารงาน

คำเป้าหมาย ประชาชนมีความพึงพอใจในการบริหารงาน ร้อยละ ๘๐

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑) การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับบริการสาธารณะด้านโครงสร้าง
พื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ

๒) การพัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชนในการพึ่งตนเอง

๔) การกำจัดขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่มีอย่างยั่งยืน

๕) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๔ แผนงาน

๑) แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒) แผนงานการรักษาความสงบภายใน

๓) แผนงานการศึกษา

๔) แผนงานสาธารณสุข

๕) แผนงานสังคมสงเคราะห์

๖) แผนงานเคหะและชุมชน

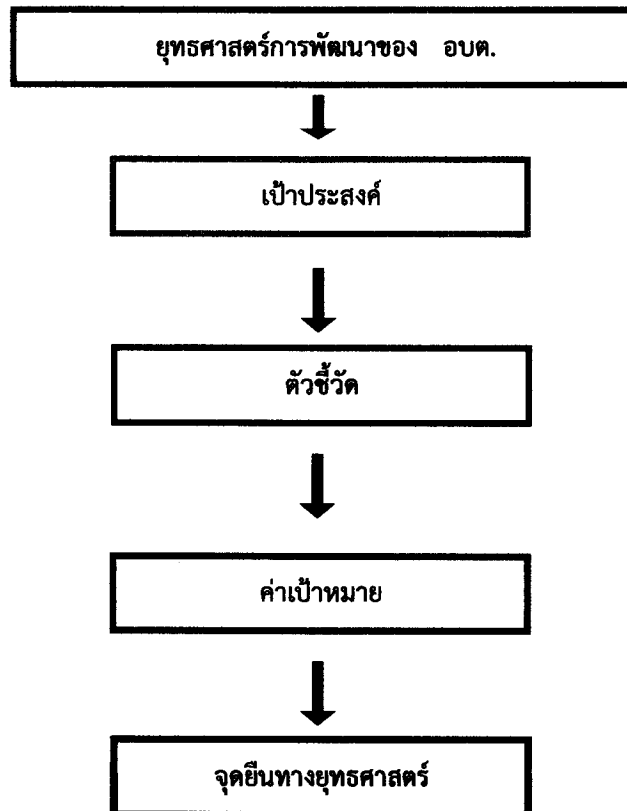
๗) แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๘) แผนงานการศาสนาและวัฒนธรรมและนันทนาการ

- ๙) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา
- ๑๐) แผนงานการเกษตร
- ๑๑) แผนงานงบกลาง

๒.๕ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. ได้ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/ Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑)จุดแข็ง (S : Strength)

- ♦ ประชาชน ผู้นำชุมชน มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือกับทางราชการในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง
- ♦ ชุมชนเข้มแข็งได้รับการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานครบถ้วน
- ♦ มีเส้นทางสัญจรเป็นไปด้วยความสะดวกเนื่องจากมีถนนทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๙ และ ๒๐๒ และถนนลาดยางเชื่อมต่อกับหลายจังหวัด
- ♦ มีรถโดยสารประจำทางสายจังหวัดขอนแก่น – สุรินทร์และร้อยเอ็ด – บุรีรัมย์ ผ่านเขต อบต.
- ♦ ประชาชนยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
- ♦ มีแหล่งเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรกรรมหลายแห่งรายรอบพื้นที่ตำบลเมืองเสือ และมีแม่น้ำลำปลับปลาไหลผ่านหลายหมู่บ้าน
- ♦ มีตลาดสดของชุมชน ๑ แห่ง
- ♦ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมผลิตทางการเกษตรที่สำคัญได้แก่ข้าว อ้อยและมันเลี้ยงสัตว์ ฯลฯ
- ♦ มีโรงเรียนสังกัด สพฐ. ๓ โรงเรียนสอนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงระดับมัธยมศึกษาและวิทยาลัยเอกชน ๑ แห่ง เปิดสอนในระดับ ปวช.และปวส.
- ♦ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๓ แห่ง สังกัด อบต. เมืองเสือ
- ♦ มีหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจอยู่ในเขต อบต. คือสำนักงานประปาภูมิภาคส่วนภูมิภาคสาขาพยัคฆภูมิพิสัยสถานีตำรวจภูธรพยัคฆภูมิพิสัย สำนักงานปศุสัตว์อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย
- ♦ มีการประสานความร่วมมือระหว่าง อบต. กับส่วนราชการในพื้นที่
- ♦ มีความสงบไม่ค่อยจะมีปัญหา ด้านความปลอดภัยและด้านมลพิษ
- ♦ ผู้นำชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
- ♦ มีระบบประปาเพิ่มขึ้นทำให้มีน้ำใช้อุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี
- ♦ อบต. เมืองเสือมีศักยภาพเพียงพอที่รองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาคความเดือดร้อนของประชาชน
- ♦ มีสนามกีฬาเอนกประสงค์จำนวน๒แห่ง

• มีประเพณีบุญคู่เฒ่าเต่าที่สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่โดดเด่นของชุมชนและเป็น
ที่รู้จักอย่างแพร่หลาย

• มีวัด ๕ แห่ง และสำนักสงฆ์ ๑ แห่ง

• ชุมชนในเขต อบต. มีหอกระจายข่าวประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชน
ได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร

• มีการให้บริการด้านการสื่อสารของบริษัทไอที แคทเทเลคอม และมีสัญญาณ
โทรศัพท์ไร้สายของ ของเอกชนหลายบริษัท

• มีกองทุนในหมู่บ้าน ฯลฯ

• มีกลุ่มอาชีพแม่บ้าน กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ กองทุนเงินสาธารณสุขมูลฐานชุมชน

๒) จุดอ่อน (W : Weakness)

☛ คนในวัยทำงานคนหนุ่มสาวอพยพไปหางานทำในเมืองและต่างประเทศ
☛ ราษฎรยากจน ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทางการเกษตรเพียงอย่าง
เดียวทำให้ขาดรายได้

☛ ประชาชนไม่สามารถรวมกลุ่มกันเพื่อดำเนินการด้านเศรษฐกิจของชุมชนในรูปแบบ
ของกลุ่มอาชีพอย่างเข้มแข็ง

☛ ขาดแหล่งเก็บกักน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ
เนื่องจากต้องสูบน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองเสือ

☛ ขาดสถานศึกษาระดับฝึกอชีพ ขาดแหล่งงานรองรับแรงงานว่างงานนอก
ฤดูกาล

☛ ไม่มีสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ไม่มีโรงงานในพื้นที่

☛ อบต. เมืองเสือ ขาดเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เช่น ด้านการป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ฯลฯ เนื่องจากงบประมาณจำกัด

☛ ไม่มีตลาดสดที่ดำเนินการโดย อบต.

☛ แหล่งเงินทุนต่างๆ เช่น ธนาคารพาณิชย์ มีน้อยประชาชนไม่ได้รับความสะดวก
ในการติดต่อ

☛ ที่ดินมีราคาสูงถ้าจะพัฒนาในด้านการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมต้องใช้
งบประมาณจำนวนมาก

๓) โอกาส (O : Opportunity)

☛ จังหวัดมหาสารคามสามารถสนับสนุนงบประมาณให้ อบต. เมืองเสือที่มี
แผนงาน/โครงการตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

☛ มีเส้นทางคมนาคมสะดวกสามารถรองรับการขยายตัวของการลงทุนทาง
เศรษฐกิจ

☞ ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากหน่วยงานของรัฐเป็นอย่างดีการปฏิรูป ระบบราชการทำให้พนักงานเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

☞ รัฐบาลมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

☞ ได้รับงบประมาณจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นเพื่อให้เพียงพอในการบริหารจัดการ

ท้องถิ่น

๔) ข้อจำกัด (T : Threat)

⊕ ปัจจุบัน อบต. เมืองเสือเป็น อบต. ขนาดกลางมีงบประมาณจำกัดเมื่อเทียบกับภารกิจหน้าที่ต่างๆตามกฎหมายที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ อบต. ตามกฎหมายอื่นตามภารกิจถ่ายโอนฯ ตามนโยบายท้องถิ่น นโยบายจังหวัดและนโยบายรัฐบาล

⊕ งบประมาณที่ได้รับจากส่วนกลาง ไม่เพียงพอในการบริหารงาน

⊕ กฎหมายและระเบียบต่างๆ ในการปฏิบัติงานทำให้ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน

⊕ การถ่ายโอนภารกิจต่างๆ ไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกิดความล่าช้าไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

⊕ การพัฒนาบางด้านต้องเป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่สามารถดำเนินการแก้ปัญหาได้ ต้องอาศัยความเสียสละของชุมชนเท่านั้น ซึ่งบางครั้งก็ทำได้ยากมาก

๖) การสรุปสถานการณ์พัฒนา (การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

อบต. เมืองเสือ ได้ดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ เพื่อชี้ให้เห็นถึงศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของประชาชน โดย อบต. ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนา

⊕ ด้านโครงสร้างพื้นฐานสามารถจำแนกได้ดังนี้

๑) มีเส้นทางคมนาคม ในพื้นที่ อบต. ที่เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ร้อยละ ๖๐ เป้าหมายคือต้องการให้ได้มากกว่านี้หรือร้อยละ ๘๐ โดยผู้บริหารมีนโยบายที่จะดำเนินการก่อสร้างถนนให้ได้มาตรฐานทุกสาย ปัญหาคือ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัด การแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหากับชุมชน

๒) การขยายเขตไฟฟ้า ปัจจุบันมีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ปัญหาคือไฟฟ้าส่องสว่างทางหรือที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด เนื่องจากงบประมาณมีจำนวนจำกัดการแก้ปัญหาคือ ประสานความร่วมมือกันในหลายๆ ฝ่าย เพื่อที่จะทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่ และวิธีการที่จะดำเนินการแก้ไขอย่างไร ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ตั้งงบประมาณในส่วนนี้ไว้แล้ว และได้แจ้งประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบถึงเหตุผลเพื่อที่จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหากับชุมชน

๓) การประปา อบต. มีการก่อสร้างระบบประปามอบให้กับชุมชนบริหารจัดการเอง สามารถให้บริการได้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ และมีน้ำใช้ตลอดทั้งปี ปัญหาคือ มีข้อร้องเรียนเรื่องน้ำประปาขุ่นบ่อยครั้ง สาเหตุเนื่องจากเป็นท่อประปาเก่าเกิดการแตกทะลักของน้ำ และไม่มีแหล่งน้ำดิบในการผลิตประปาต้องขอใช้จากพื้นที่อื่นทำให้มีค่าใช้จ่ายมาก ประปาของ อบต. ยังไม่สามารถที่จะผลิตเป็นน้ำประปาสำหรับบริโภคได้ ต้องใช้งบประมาณสูงมากในการดำเนินการ ปัจจุบัน อบต. ยังไม่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำสามารถที่จะจัดหา น้ำดิบสำหรับผลิตประปาให้ชุมชนได้ การแก้ปัญหา คือ การใช้บกลาง เงินสำรองจ่าย ในการสูบน้ำกักเก็บไว้ในฤดูฝนเพื่อผลิตน้ำประปาในฤดูแล้งฯ อบต. ก็ได้นำบรรจุในแผนพัฒนาสามปีเพื่อที่จะพิจารณาดำเนินการในปีต่อไปเมื่อมีงบประมาณและความจำเป็นก็สามารถดำเนินโครงการได้ต่อเนื่องเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนต่อไป

๕ ด้านที่อยู่อาศัยและการอุปโภคบริโภค

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรในพื้นที่ที่อยู่อาศัยที่มั่นคง ปัญหา คือ มีบางครัวเรือน ที่ยังต้องการความช่วยเหลือในการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การแก้ปัญหา คือ อบต. ได้มีโครงการซ่อมแซมบ้านผู้ยากไร้ แต่งบประมาณมีจำกัดถ้ามีงบประมาณที่มากกว่านี้ อบต. ก็จะดำเนินการให้ได้ ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน บ้านเรือนส่วนมากมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยเนื่องจาก อบต. มีการดำเนินโครงการรณรงค์ทำความสะอาด ให้ชุมชนเป็นระเบียบเรียบร้อยและถูกสุขลักษณะมีการเกิดมลพิษเพียงเล็กน้อย เพราะในเขต อบต. ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม ทุกครัวเรือนมีน้ำสำหรับบริโภค โดยบางครัวเรือนซื้อน้ำที่บรรจุในถังหรือขวด แต่หลายครัวเรือนบริโภคน้ำที่ได้จากน้ำฝน ทำให้เกิดปัญหาน้ำดื่มที่ยังไม่สะอาดเท่าที่ควร การแก้ปัญหาเบื้องต้นคือประชาสัมพันธ์ให้มีการปิดฝาภาชนะให้มิดชิดและมีที่กรองน้ำฝนหรือการต้มน้ำให้เดือดก่อนเก็บไว้ดื่ม

(๒) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนใหญ่ทำการเกษตร ไร่ละ ๗๐ เซน ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ตามลำดับ รายได้ส่วนมากมาจากการทำการเกษตร และมีรายได้จากสัตว์เลี้ยงไม่มาก คนอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีไร่ละ ๔๐ มีอาชีพและรายได้ถ้าเปรียบเทียบอัตราการว่างงานทั้งจังหวัด ถือว่าอัตราการว่างงานของประชากรในเขต อบต. มีอัตราที่ต่ำกว่ามาก ประชากรบางส่วนมีรายได้จากการรับจ้างทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ชุมชนในเขต อบต. บางชุมชนส่วนมากมีอาชีพค้าขาย มีห้างร้าน ร้านค้า ทำให้มีรายได้มากจากการค้าขาย ซึ่งภาวะเศรษฐกิจของ อบต. จึงไม่เท่ากัน แต่ปัญหาก็คือ รายได้เฉลี่ยต่ำกว่าคนละ ๓๐,๐๐๐ บาทต่อปีไร่ละ ๗๕ ไม่มีการเก็บออม สาเหตุเป็นเพราะว่าราคาผลผลิตทางการเกษตรต่ำค่าครองชีพสูง มีเงินแต่ซื้อของได้น้อยลง ประชากรมีพื้นที่ในการทางเกษตรบางส่วนในที่เกิดภัยแล้งเป็นประจำเนื่องจากเกิดภาวะฝนทิ้งช่วง มีพื้นที่ในการทำการเกษตรน้อย การขยายตัวของประชากรเพิ่มขึ้นมาก เริ่มเกิดเป็นชุมชนแออัดและส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ปริมาณการปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือนลงสู่รางระบายน้ำมีมากขึ้น เกิดปัญหาการร้องเรียนมายัง อบต. การแก้ปัญหา คือ อบต. ก็ได้ลงพื้นที่แก้ไขปัญหามาในทุกครั้ง รวมทั้งได้จัดโครงการรณรงค์ทำความสะอาดในชุมชน ผลที่ได้ คือ ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมมากขึ้น และทำให้ประชากรมีรายได้เพิ่มขึ้น อีกทั้ง อบต. ได้แก้ไขปัญหามาโดยจัดโครงการส่งเสริม

อาชีพ เพื่อให้ชุมชนมีรายได้เสริมจากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมอุดหนุนกลุ่มอาชีพในชุมชน แต่การพัฒนาในด้านนี้ยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์เท่าที่ควรเนื่องจากกลุ่มอาชีพต่างๆ ยังขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการและความรู้ด้านการตลาด

(๓) การวิเคราะห์ข้อมูลสังคม

✚ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรที่มีอายุ ๑๕ - ๖๐ ปี อยู่ในกำลังแรงงาน ร้อยละ ๙๕ แต่ค่าแรงในพื้นที่สูง ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานด้านการเกษตร ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ - ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้านใหญ่ๆ เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย ปัญหานี้ยังไม่สามารถแก้ไขได้

✚ ด้านสุขภาพและสาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชาชนส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชากรในชุมชน เช่นกัน ได้แก่ โรคความดัน เบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก มือ-ปาก-เท้าในเด็ก และโรคอื่นๆ อีกมาก มีสถิติเข้ารับการรักษายาบาล ปัญหา คือประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหาคือ อบต. และหน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่ง ประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี สำหรับเด็กแรกเกิด - ๖ ปี ผู้ปกครองสามารถเลี้ยงดูตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน มีเพียง ๑ ราย เท่านั้นที่ไม่ตรงตามเกณฑ์มาตรฐาน จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน บางครัวเรือนไม่ได้กินอาหารที่ถูกสุขลักษณะ การใช้ยาเพื่อบำบัดอาการเจ็บป่วยที่ไม่เหมาะสม การออกกำลังกายยังไม่สม่ำเสมอ และประชากรส่วนมากไม่ได้รับการตรวจสุขภาพ ปัญหาเหล่านี้ อบต. พยายามอย่างยิ่งที่จะแก้ไข โดยร่วมมือกับโรงพยาบาลสาธารณสุข จัดกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหา

✚ ด้านการศึกษา

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุ ๑๕ - ๖๐ ปีเต็ม ร้อยละ ๙๙ อ่าน เขียนภาษาไทยและคิดเลขอย่างง่ายได้ เด็กอายุ ๖ - ๑๔ ปี ร้อยละ ๑๐๐ ได้รับการศึกษาภาคบังคับ ๙ ปีได้ เรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ หรือเทียบเท่า และที่ไม่ได้เรียนต่อมีงานทำ ร้อยละ ๙๙ ด้านการศึกษาอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ปัญหา คือ ยังไม่สามารถที่จะแข่งขันกับเมืองใหญ่ๆ ได้ การแก้ปัญหาของ อบต. ได้จัดกิจกรรมให้กับเด็กของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก การสนับสนุนอาหารเสริมนม อาหารกลางวัน ในหับทางโรงเรียนในเขตพื้นที่ และร่วมกันจัดกิจกรรมต่างๆ กับทางโรงเรียน

✚ ด้านค่านิยมของคนในพื้นที่

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรมีกิจกรรมทางศาสนา(พุทธ) และประชากรบางรายที่ไปร่วมทำกิจกรรมของศาสนาคริสต์ด้วย ประชากรในเขต อบต. ให้ความร่วมมือกันทำกิจกรรม

สาธารณะต่างๆ ผู้สูงอายุ ผู้พิการได้รับการดูแล ปัญหาคือ ประชากรในครัวเรือนมีการดื่มสุรา สูบบุหรี่ รวมทั้งที่เป็นครั้งคราว บางครัวเรือนขาดความอบอุ่น การแก้ปัญหาของ อบต. คือ จัดกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน พยายามที่จะให้ทุกส่วนทุกฝ่ายทุกคนมีส่วนร่วมและรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของการดื่มสุรา ให้ชุมชนเห็นความสำคัญของครอบครัว เช่น การแข่งขันกีฬาชุมชน งานประเพณี เป็นต้น

๘ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาคือบางครัวเรือนที่ไม่มีการป้องกันอุบัติเหตุ อาชญากรรม วิธีการแก้ปัญหาของ อบต. ที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งกล้องวงจรปิดในจุดที่เป็นที่สาธารณะ รวมทั้งได้ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน แต่ปัญหาที่พบเป็นประจำคือการทะเลาะวิวาทของกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะในสถานที่จัดงานดนตรี งานมหรสพ เป็นปัญหาที่ชุมชนได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก การแก้ไขปัญหา คือการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานของตน ประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงผลกระทบผลเสียหาย และโทษที่ได้รับจากการเกิดเหตุทะเลาะวิวาท การขอความร่วมมือไปยังผู้นำ การขอกำลังจากตำรวจ ผู้นำ อปพร. เพื่อระงับเหตุไม่ให้เกิดความรุนแรง แต่จะไม่ให้เกิดขึ้นเลยยังเป็นปัญหาที่ปัจจุบันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ ทั้งที่มีการร่วมมือกันหลายฝ่าย เป็นเรื่องที่ทาง อบต. จะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๙ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนของ อบต. จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรพยุหะภูมิพิสัย ได้แจ้งให้กับ อบต. ทราบนั้นพบว่าในเขต อบต. มีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เหตุผลก็เนื่องมาจากว่าได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน หน่วยงานของ อบต. ที่ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของ อบต. สามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ อบต. ก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

(๔) การวิเคราะห์ข้อมูลด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ในพื้นที่ของ อบต. ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ และมีพื้นที่เพียงเล็กน้อยที่เป็นพื้นที่สาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ก็ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ อากาศที่ไม่มีมลพิษ ปัญหาคือ เนื่องจากว่าพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดินก็เค็ม หรือไม่ก็เป็นน้ำกร่อย ไม่สามารถที่จะนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ได้ ต้องอาศัยน้ำดิบจากแหล่งอื่นและน้ำฝน น้ำในการเกษตรก็ต้องรอฤดูฝน มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นของประชาชน เอกชน ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา อบต. ได้จัดทำโครงการเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชนและเป็นไปตามความต้องการของประชาชนเช่นโครงการจัดหาถังขยะรองรับขยะให้ครอบคลุมทั้งพื้นที่โครงการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่างๆในพื้นที่ของตนเองและที่สาธารณะรวมทั้งปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ของเมืองให้ร่มรื่นสวยงามให้เป็นเมืองน่าอยู่เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของประชาชน ฯลฯ

(๕) ด้านการเมือง – การบริหาร

อบต. ได้มีหมู่บ้านในเขต อบต.ทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดีเช่นปัญหาคือการแข่งขันทางการเมืองค่อนข้างสูง มีจุดที่น่าสังเกตคือ มีการย้ายเข้าย้ายออกช่วงที่จะมีการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการเลือกผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกสภา อบต. นายก อบต. โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้ใหญ่บ้าน การแก้ไขปัญหของ อบต. คือ ขอความร่วมมือ ผู้นำ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบให้ระมัดระวัง สอดส่องพฤติกรรมและให้รายงานอำเภอทราบ การรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง เกี่ยวกับข้อกำหนดของการเลือกตั้งที่กระทำได้และทำไม่ได้ให้ประชาชนได้รับทราบ ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น อบต. ก็ได้พยายามแก้ไข โดยเรื่องจากการประชุมประชาคมท้องถิ่นทุกชุมชนในเขต อบต. ในการจัดทำแผนพัฒนา อบต. จากผลการประชุมทุกครั้ง ที่ อบต. จัดขึ้นมีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุม รวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้ อบต. ดำเนินงานตามความต้องการของประชาชนและประชาชนได้รับประโยชน์และมีส่วนร่วมในการพัฒนา อบต. นอกจากนี้ อบต. ได้จัดโครงการอบรมศึกษาดูงานของคณะผู้บริหารสมาชิกสภา อบต. พนักงาน อบต. อสม. และกรรมการชุมชนโครงการอื่นๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนา อบต. ให้เจริญเท่าเทียมกับ อบต. อื่นๆ และ อบต. มีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพโครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณมีอัตรากำลังพนักงาน อบต. จำกัดไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต. นั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. โครงการสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียง	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะในเขต อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อนความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ในเขต อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อนความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะจะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา
๒. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการระบาดของโรคอุบัติใหม่ ครอบคลุมโรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วยเป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่มเสี่ยงและผู้ป่วย	

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำเสียถูกกำจัดให้หมดด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหารที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบและสามารถเลือกบริโภคอาหารที่ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางรายมีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ที่ได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ได้รับความช่วยเหลือซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดการขยายตัวของอาคารบ้านเรือนทำให้เกิดเป็นชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนการพิจารณาออกใบอนุญาตเพื่อไม่เกิดปัญหาจากการก่อสร้างอาคาร
	ประชาชนบางครัวเรือนบริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพมีตะกอน	- การอุปโภค-บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภคน้ำที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐานและขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของ ปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวัง และแนวโน้ม อนาคต
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับ ความช่วยเหลือ ในการดำรงชีวิต และทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า ยา เสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและ วัยรุ่นในเขต อบต.	- เยาวชนและ วัยรุ่นมีอนาคตที่ ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป บางรายไม่ได้ ตรวจสุขภาพประจำปี		- ประชาชนในเขต อบต. ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่ อายุ ๓๕ ขึ้นไป ได้รับการตรวจ สุขภาพทุกคน
	๖) มีประชากรที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา		- ประชาชนที่สูบ บุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเล็ก สูบบุหรี่และเล็ก ดื่มสุรา
๓. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการ ลงทุน พาณิชย์กรรม และการ ท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการวางแผนในการดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชน สามารถวาง แผนการ ดำเนินงานได้ เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินลงทุนในการทำกิจการและประกอบ อาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุน ในการทำกิจการ และประกอบ อาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผง ลอย	- ร้านค้าแผง ลอยมีสถานที่ใน การขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำระยะทางในการ ขนส่งผลผลิตไกลจากแหล่งรับซื้อ		- เกษตรกรใน พื้นที่	- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพสูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการ จ้างงานมากขึ้น
	๖) ครีวเรือนมีรายได้เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท		- ประชาชนที่มี รายได้ต่ำกว่า เกณฑ์มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตก เกณฑ์ มาตรฐาน รายได้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๗) ในเขต อบต. ไม่มีแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการ ท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยวใน เขต อบต. และ ส่งเสริมกิจกรรมการ ท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมีเพิ่ม มากขึ้นอาจทำให้เกิด อุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจรไป มาบนถนน	มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจร เพื่อเตือนให้ ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลักขโมย ทรัพย์สินของประชาชนและ ราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะวิวาท กันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของประชาชน	- ประชาชนและส่วน ราชการ	- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัย ในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชนและส่วน ราชการ เช่น การ ติดตั้งกล้องวงจรปิด การให้ผู้นำ อปพร. ควบคุมและระงับเหตุ ทะเลาะวิวาท
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็มและ น้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็มหรือมีรส กร่อย ไม่สามารถใช้ใน การเกษตรและอุปโภค- บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็ม ลดลง จัดหาแหล่งน้ำ จากแหล่งอื่นเพิ่มมาก ขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะและน้ำ เสียเพิ่มมากขึ้นส่งกลิ่นเหม็น รบกวน	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการและ ชุมชนในเขตพื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและน้ำ เสียลดลง ผู้ประกอบการ สามารถกำจัดขยะ และน้ำเสียเองได้โดย ไม่ส่งผลกระทบต่อ ชุมชน

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอข่ายและปริมาณ ของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นถูกสืบล้มเลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ถูกสืบล้มเลือนไป มาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้าน ในโอกาสต่างๆ เพื่อ เป็นตัวอย่างแก่ เยาวชนและประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น ไม่ถูก สืบล้มและคงอยู่สืบไป